

Kalbant konkrečiau, bendrovės *Nestlé* skundas pateiktas dėl Bendrojo Teismo sprendimo, pagal kurį, kiek tai susiję su teritorijos, kurioje būtina nustatyti dėl prekės ženklo naudojimo įgytą skiriamąjį požymį, apimtimi, dėl tokio prekės ženklo naudojimo įgytas skiriamasis požymis turi būti nustatytas visoje Europos Sąjungos teritorijoje, t. y. visose susijusiose valstybėse narėse.

- ⁽¹⁾ 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2424, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo ir Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, ir kuriuo panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2869/95 dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) mokamų mokesčių (OL L 341, 2015, p. 21).
- ⁽²⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1).

2017 m. vasario 15 d. Mondelez UK Holdings & Services Ltd, buvusios Cadbury Holdings Ltd, pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. gruodžio 15 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-112/13 Mondelez UK Holdings & Services Ltd/Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, Société des produits Nestlé SA

(Byla C-85/17 P)

(2017/C 178/05)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Mondelez UK Holdings & Services Ltd*, buvusi *Cadbury Holdings Ltd*, atstovaujama QC, baristerio T. Mitcheson, solisitorių P. Walsh, J. Blum ir S. Dunstan

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, *Société des produits Nestlé SA*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti šias Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-112/13 dalis:

- 1) motyvus dėl pirmojo pagrindo antros dalies, išdėstytus 37–44 punktuose;
- 2) motyvus dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies, išdėstytus 58–64 punktuose;
- 3) motyvus dėl pirmojo pagrindo trečios dalies, išdėstytus 78–111 punktuose; ir
- 4) motyvus dėl ketvirtos dalies, išdėstytus 144–169 punktuose, ir 177 punkto dalį, kuri suformuluota taip: „Nors buvo nustatyta, kad ginčijamas prekės ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo Danijoje, Vokietijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Nyderlanduose, Austrijoje, Suomijoje, Švedijoje ir Jungtinėje Karalystėje“.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai.

1. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nurodydamas 37–44 punktuose išdėstytus motyvus dėl pirmojo pagrindo antros dalies. Antra dalis yra susijusi su prekės ženklo naudojimu visoms prekėms, kurioms jis buvo įregistruotas. Bendrasis Teismas suklydo konstatuodamas, kad šokolado plytelės, kurią sudaro keturi trapecijos formos piršteliai, naudojimas prekyboje galėtų būti priskirtas saldainio ar sausainio kategorijoms.
2. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nurodydamas 58–64 punktuose išdėstytus motyvus dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies. Pirmą dalį yra susijusi su prekės ženklo naudojimu ta forma, kuria jis buvo įregistruotas. *Mondelez* teigia, kad prekės ženklas visiškai nebuvo naudojamas ta forma, kuria jis buvo įregistruotas. Bendrasis Teismas taikė klaidingus teisinius kriterijus i) skirdamas nepakankamai dėmesio savo išvadai, kad šokolado plytelė yra tokios formos, apie kurią automatiškai pagalvojama kalbant apie nagrinėjamas prekes, ir ii) remdamasis „spontaniška ir betarpiška asociacija“ tarp formos ir žodžių „KIT KAT“, priešingai nei nurodyta bylos C-215/14 *Société des Produits Nestlé*, EU:C:2015:604 (toliau – byla C-215/14) gairėse.

3. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nurodydamas 78-111 punktuose išdėstytus motyvus dėl pirmojo pagrindo trečios dalies. Trečia dalis yra susijusi su tuo, kad prekės ženklas nebuvo naudojamas kaip kilmės rodiklis, ir su šiuo atžvilgiu pateiktais įrodymais. Bendrasis Teismas taikė klaidingus teisinius kriterijus, remdamasis pripažinimo ar asociacijos išvadomis. Teisingiau būtų klausti, ar suinteresuotųjų asmenų dalis prekes ir paslaugas, pažymėtas tik tuo prekės ženklu, kuris joms naudojamas, lyginant su bet koku kitu taip pat galinčiu būti prekės ženklu, suvokia kaip konkrečios įmonės pagamintas prekes ar teikiamas paslaugas, kaip nurodyta ESTT motyvuose byloje C-215/14.
4. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nurodydamas motyvus dėl pirmojo pagrindo ketvirtos dalies, išdėstytus 144-169 punktuose ir 177 punkto dalyje, kuri suformuluota taip: „Nors buvo nustatyta, kad ginčijamas prekės ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo Danijoje, Vokietijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Nyderlanduose, Austrijoje, Suomijoje, Švedijoje ir Jungtinėje Karalystėje“. Ketvirta dalis yra susijusi su įrodymų dėl skiriamojo požymio, įgyto dėl prekės ženklo naudojimo Europos Sąjungoje, nebuvimu. Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, kad Nestlé neįrodė, jog prekės ženklas įgijo skiriamąjį požymį visoje ES, ir Mondelez tokio sprendimo neginčija. Tačiau Mondelez nesutinka su tuo, kad Nestlé įrodė, jog prekės kuriuo nors metu įgijo skiriamųjų požymių dešimtyje ES valstybių narių ar kad skiriamasis požymis apskritai buvo įgytas. Bendrasis Teismas suklydo taikydamas klaidingą teisinį kriterijų dėl kiekvienos nagrinėjamos valstybės narės, nes nei pripažinimas, nei priskyrimas ar asociacija neprilygsta tam, kaip atitinkami vartotojai suvokia prekės ženklą kaip nurodantį kilmę, kaip reikalaujama pagal ESTT byloje C-215/14 nurodytą kriterijų.

2017 m. kovo 6 d. Cour de cassation (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)/Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot

(Byla C-115/17)

(2017/C 178/06)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: *Administration des douanes et droits indirects, Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)*

Atsakovai: *Hubert Clergeau, Jean-Luc Labrousse, Jean-Jacques Berthelley, Alain Bouchet, Jean-Pierre Dubois, Marcel Géry, Jean-Paul Matrat, Jean-Pierre Paziot, Patrice Raillot*

Prejudicinis klausimas

Ar Pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal šį straipsnį asmens negalima nuteisti už tai, jog pasitelkę apgaulę ar suklastotas deklaracijas, susijusias su prekių, dėl kurių prašyta grąžinamųjų išmokų, pobūdžiu, jis gavo jam nepriklausančias eksporto grąžinamąsias išmokas, nors dėl teisės aktų pakeitimo, padaryto po to, kai susiklostė faktinės aplinkybės, už prekes, kurias jis iš tikrųjų eksportavo, šias grąžinamąsias išmokas galima mokėti?

2017 m. kovo 7 d. Amtsgericht Hamburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Reinhard Nagel/Swiss International Air Lines AG

(Byla C-116/17)

(2017/C 178/07)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Amtsgericht Hamburg